

Ἡ κολακεία, ὡς τὸ κινδύηλον νόμισμα, ζημιῶν τὸν λαμβάνοντα.

Οἱ μᾶλλον φιλοφρόνως φερόμενοι πρὸς τὰς γυναῖκας εἶνε οἱ ἥττον ἐκτιμώντες αὐτάς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος» ἐραυρίζομεθα τὰ ἑξῆς:

Ἐν ἐπιστολῇ προσώπου, εἰς στενοτάτης εὐρισκομένου σχέσεως πρὸς τὴν αὐλήν τοῦ Βερολίνου καὶ πρὸς τὴν οἰκογένειαν τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου Γ', ἀναγινώσκωμεν θερμούς ἐπαίνους περὶ τοῦ ἠθους τῆς μαθήσεως καὶ τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν τῆς μελλονόμενου τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου. Ἄλλ' ἐκεῖνο, ὅπερ πρὸς τοῖς ἄλλοις μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης καὶ σπεύδομεν ν' ἀνακοινώσωμεν πρὸς μεγίστην χαρὰν τῶν παρ' ἡμῖν φιλολογοῦντων εἶνε ὅτι ἡ βασιλοπούς Σοφία γράφει ποιήματα οὐχὶ τῆς τυχεύσεως ἀξίας, ὡς ὁμολογοῦσι πάντες οἱ εὐτυχῆσαντες νὰ ἀναγνώσωσι τινὰς ἐκ τῶν ποιήσεων αὐτῆς.

Ἡ ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχεν ἐπ' ἐσχάτων ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ κατὰ τὴν Στερεάν Ἑλλάδα ἐκδρομῇ τῆς κατεγοήτευσεν αὐτὴν τοσοῦτον δὲ κατεθέληθη ἐκ τῆς ἀφελοῦς προσηθείας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ σπουδάσῃ τὴν νεοελληνικὴν κατὰ τὴν ἐν Κερκύρᾳ χειμερινὴν αὐτῆς διατριβὴν καὶ ἐκάλεσε πρὸς τοῦτο διδάσκαλον τὸν ἐν Κερκύρᾳ γυμνασιάρχην κ. Ρωμανόν.

Τὸ ἐνταῦθα ἐκδιδόμενον φιλολογικὸν καὶ κοινωνικὸν φύλλον Ἐβδομάς εἶχε πρό τινων μηνῶν προκηρῦξεν παράδοξον διαγώνημα γυναικῶν. Ἐκάστη τούτων ἔπρεπε νὰ σταλῇ συνοδευομένη ὑπὸ μιᾶς δραχμῆς, ὅπως γείνη δεκτὴ, νὰ προτείνηται δὲ δι' αὐτῆς διαγώνισμα κατάλληλον διὰ τὴν προσεχῆ Ὀλυμπιακὴν Ἐκθεσιν. Ἐκείνη ἧτις θὰ ἐκρίνετο ὡς μᾶλλον ἀρμόζουσα θὰ ἀπετέλει τὸ διαγώνισμα οὐτινος ἀλλοθῆτης ἔμελλε νὰ ἦνε ἡ «Ἐβδομάς», καὶ ἄθλον τὸ ἐκ τῶν δραχμῶν τῶν συνοδευοσῶν τὰς γνώμας συναχθὲν ποσόν. Ἡδὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τοῦ φύλλου ὀρισθεῖσα ἔκρινε τὰς ἀποσταλείσας ὑπερδιακοσίας γνώμας καὶ ἐξέλεξεν ὡς βᾶσιν τοῦ τριακοσιοδράχμου, βραβείου, οὐτινος ἀλλοθῆτης θὰ εἶνε ἡ «Ἐβδομάς» τῇ ῥητῇ θελήσει τοῦ ἐπιτυχόντος, τὴν ἑξῆς:

«Νὰ βραβευθῇ διὰ χρυσοῦ νομισματοσήμου ὁ ἑλλήνων πολίτης ὅστις ἔχει τὰ περισσότερα ἄρρενα τέκνα».

Πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ κατὰ τὴν μέσσην Ἀφρικὴν ἀφανοῦς γενομένου μεγάλου περιηγητοῦ Στάνλεϋ (βορειαμερικανοῦ τὸ γένος) παρασκευάζονται δύο διάφοροι στρατεῖαι, ἐξ ὧν ἡ μὲν ὑπὸ Ἀγγλων ἡ δὲ ὑπὸ

Ἀμερικανῶν. Πιθανὸν ὅτι ὁ Στάνλεϋ ἐφρονεῖται ὑπὸ τῶν ἀγγίων, ἀλλ' ἄθλον ἂν τῷ ὄντι ἐφρονεῖται, πολλοὶ δὲ ἐλπίζουσιν ὅτι μιᾶ τῶν ἡμερῶν θὰ παρέλθῃ αὐτὸς ἐπὶ τῆς σκηπῆς πλήρης θριάμβων. Αὐτὸς οὗτος ὁ Στάνλεϋ, ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἐπιλάβηται τῆς παραβόλου περιουσίας του, εἶπε πρὸς τινὰ φίλον του: «μὴ περιμένετε παρ' ἄλλων εἰδήσεις· ἐγὼ ὁ ἴδιος θὰ κομίσω αὐτάς ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι».

Ὁ γερμονὸς λόγιος Τρέδε, ἀναγράφων ἐν τῇ «Γεν. Ἐφημερίδι» τοῦ Μονάχου τὰς κατὰ τὴν νότιον Ἰταλίαν, καὶ εἰδίως τὴν Νεάπολιν, ὀδοπορικὰς αὐτοῦ ἐντυπώσεις, θαυμάζει πρὸς τοῖς ἄλλοις πῶς κατώρθωσε νὰ διασωθῇ αὐτόθι τοσοῦτον ἀκίβδηλος ὁ τύπος τῆς ἑλληνικῆς φυσιογνωμίας. Ἡ ἐπὶ τὴν μεσημβρινὴν Ἰταλίαν ἐπιβρασις τῶν Ἑλλήνων εἶνε ἔτι καὶ νῦν, μετὰ τοσοῦτων ἑκατονταετηρίδων πάροδον, ἀνεξάλειπτος. Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν τῆς ἀγροτικῆς τάξεως, διασώζουσι τὰς γραμμάς τοῦ ἑλληνικοῦ προσώπου, ὁ δὲ περιηγητὴς βλέπων ἐνώπιον αὐτοῦ παρερχομένης τὰς ἰδιοτύτους ταύτας μορφὰς, νομίζει ὅτι εὐρίσκειται ἐν μέσῳ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Τεῦτονες καὶ Νορμανδοὶ καὶ ἄλλα ἔθνη, ἐπελθόντα μετὰ τοὺς Ἑλληνας, ἀφήσαν μὲν ὡς ὀρατὰ τῆς δεσποτείας των ἴχνη ὑψηλοῦς πύργους καὶ μεγαλοπρεπῆ παλάτια, ἀλλὰ δὲν ἴσχυσαν νὰ ἐξαλείψωσι τὴν προαιώνιον τῶν Ἑλλήνων ἐπενέργειαν. «Ἐν τῷ κράτει τῶν λαῶν, ὅπερ ἀπαντῶμεν κατὰ τὴν νεαπολίτιδα χώραν, παράδοξον ἀληθῶς φαίνεται ἡμῖν (ἐπιλέγει ὁ Κ. Τρέδε) πῶς διεσώθη ἀπὸ τοσοῦτων χιλιετηρίδων ὁ τύπος ὁ ἑλληνικὸς ἐν τοῖς ἀνθρωπίνως προσώποις. Τὸν τύπον δὲ τοῦτον παρατηροῦμεν κατ' ἐξοχὴν ἐν ταῖς γυναῖξιν καὶ τοῖς κορασίοις τῆς Κάπρης, ἐν τοῖς ἀλιεῦσι τοῦ Ὑδροῦντος καὶ πολλαχοῦ ἄλλοθι.»

Τὸν παρελθόντα μῆνα συνήλθον ἐν Βιέννῃ εἰς συνέδριον ὀπαδοὶ τινες τῆς καύσεως τῶν νεκρῶν. Ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου συναγεται, ὅτι ὑφίστανται νῦν πενήτηκοντα ἐν ὅλῳ κλίβανοι, ἐν οἷς καίουσι τοὺς νεκρούς. Ἐκ τῶν κλιβάνων τούτων εἴκοσι εὐρηνται ἐν Ἰταλίᾳ, εἰς ἐν Γερμανίᾳ, εἰς ἐν Ἀγγλίᾳ, εἰς ἐν Ἑλβετίᾳ, εἰς ἐν Γαλλίᾳ καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἐν Ἀμερικῇ.

Ἐπιστολὴ ἱατροῦ πρὸς συναδέλφους:

«Φίλτατε, Σπεύδω νὰ σὲ εἰδαποιήσω ὅτι τὸ ἱατρικὸν συμβούλιον ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ κάμωμεν ἀπόψε ἀναβάλλεται... διότι ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανε».

Μεταξὺ ἀνδρογύνου:

Ἐκεῖνος (μετὰ τρυφεροῦ παραπόνου) «Ἐνα λόγῳ γλυκὸ δὲν ἀκούω πλεῖσιν ἀπ' τὸ στόμα σου...»

Ἐκεῖνος (ξηρὰ ξηρὰ) Ζάχαρι!

— Δὲν εὐρίσκεις ὅτι ἡ φωτογραφία αὐτὴ μὲ κάνει βλάκα.

— Μπά! σοῦ μοιάζει μάλιστα πολύ.